Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ipsas quodam modo duplicatis puersitate replicant. & quod
ē deterius apud cogitationes suas. infastu prudentie eripsa
se culpa impurtatis extollunt. O ies igit dni uindicte atq.
anim aduersionis plena sup ciuitates muntas. & sup excelsos
angulos uenit. Quia ita extremi iudici humana corda & defen
sionib cotra uertate clausa destruit. & duplicatib muolu
ta dissoluit. Tunc enī munite ciuitates cadunt. quia men
tes do impetuitate damnabunt. Tunc excelsi anguli corru
unt. quia corda que se pimpurtatis prudentiā erigunt.
A per iustice sententiā pternuntur. · XIII ·
Aliter admonendi sunt incolomes. atq. alii egri. Ad
monendi sunt incolomes ut salutē corporis exercean ad sa
lutem mentis. ne si accepte incolomitatis gratiā adusum
nequitie inclinant. dono deteriores fiant. & eo post modū
supplicia grauiora mereantur. quo nunc largioribus bonis di
male uti ī metuunt. Admonendi sunt incolomes. ne
oportunitate salutis inpetuū promerende despiciant.
Scriptum namq. ē: ecce nunc tempus acceptabile. ecce nō
dies salutis. Admonendi s ne placere do si cum possunt
noluerint. cū uoluerint sero ī possint. Hinc ē enī quod
post sapientia deserit. quos prius diutius renuentes uo
cauit dicens. Vocaui & renuistis. extendi manū meā &
non fuit qui aspiceret. despeistis omne consilium meū.
& increpationes meas neglexistis; Ego quoq. in interitu uro

ad corinth.